EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.7.2022
COM(2022) 326 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

om kommissionens utövande av de delegerade befogenheter den ges enligt förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

om kommissionens utövande av de delegerade befogenheter den ges enligt förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna

1. Inledning

Denna rapport är ett svar på den skyldighet som kommissionen åläggs genom artikel 51.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna (*förordningen om livsmedelsinformation*)[1]. I förordningen om livsmedelsinformation fastställs allmänna principer, krav och ansvarsområden i fråga om livsmedelsinformation, i synnerhet livsmedelsmärkning. Syftet med att tillhandahålla livsmedelsinformation är att uppnå en hög skyddsnivå för konsumenternas hälsa och intressen genom att ge slutkonsumenterna möjlighet att göra informerade val och använda livsmedel på ett säkert sätt, särskilt utifrån hälsomässiga, ekonomiska, miljömässiga, sociala och etiska överväganden.

Genom artikel 51.2 i förordningen om livsmedelsinformation ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i de frågor som avses i följande bestämmelser:

- Artikel 9.3: Kommissionen får fastställa de kriterier enligt vilka en eller flera obligatoriska uppgifter får uttryckas med piktogram eller symboler i stället för med ord eller siffror för att säkerställa att konsumenterna får tillgång till andra uttrycksformer. I detta sammanhang måste samma informationsnivå som med ord och siffror säkerställas, och sådan information som visar att konsumenterna uppfattar detta på samma sätt måste beaktas.
- Artikel 10.2: Kommissionen får ändra bilaga III, som fastställer ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel, i syfte att säkerställa konsumentinformation för vissa typer eller kategorier av livsmedel och att hänsyn tas till tekniska framsteg, vetenskaplig utveckling, skyddet av konsumenthälsan eller säker användning av ett livsmedel.
- Artikel 12.3: Om det fungerar bättre för vissa obligatoriska uppgifter får kommissionen fastställa kriterier enligt vilka vissa obligatoriska uppgifter får uttryckas på annat sätt än på förpackningen eller etiketten. I dessa fall måste samma information till konsumenterna säkerställas, med beaktande av information som visar att konsumenterna uppfattar detta på samma sätt och att konsumenterna i hög grad använder sig av sådana alternativa sätt.
- Artikel 13.4: Kommissionen måste fastställa regler för de obligatoriska uppgifternas läsbarhet för att uppnå förordningens mål. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 16.1 och 16.2 får kommissionen också utvidga kravet på att livsmedlets beteckning, livsmedlets nettokvantitet och, för drycker som innehåller mer än 1,2 % alkohol, den verkliga alkoholhalten i volymprocent ska finnas i samma synfält till att omfatta ytterligare obligatoriska uppgifter för vissa typer eller kategorier av livsmedel.
- Artikel 19.2: För att beakta relevansen för konsumenten av en ingrediensförteckning för vissa typer eller kategorier av livsmedel får kommissionen i undantagsfall komplettera

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004, EUT L 304, 22.11.2011, s. 18.

förteckningen över livsmedel som inte behöver förses med en ingrediensförteckning, förutsatt att utelämnanden inte leder till att slutkonsumenten eller storhushåll får otillräcklig information.

- Artikel 21.2: Kommissionen måste ompröva och vid behov uppdatera förteckningen över ämnen eller produkter som orsakar allergi eller intolerans i bilaga II för att säkerställa bättre information till konsumenterna och för att ta hänsyn till de senaste vetenskapliga och tekniska rönen.
- Artikel 23.2: För att konsumenten bättre ska förstå livsmedelsinformationen i märkningen får kommissionen för vissa specificerade livsmedel fastställa ett annat uttryckssätt för nettokvantitet, än i volymenheter (liter, centiliter, milliliter) för flytande produkter eller i viktenheter (kg, gram).
- Artikel 30.6: För att beakta uppgifternas relevans får kommissionen genom att lägga till eller ta bort uppgifter ändra förteckningarna över uppgifter som kan komplettera den obligatoriska näringsvärdesdeklarationen (artikel 30.2); uppgifter i näringsdeklarationen som kan upprepas (artikel 30.3); innehållet i den frivilliga näringsvärdesdeklarationen för alkoholhaltiga drycker som innehåller mindre än 1,2 % alkohol (artikel 30.4); innehållet i den frivilliga näringsvärdesdeklarationen om sådan finns på livsmedel som inte är färdigförpackade (artikel 30.5).
- Artikel 31.2: Kommissionen får anta omräkningsfaktorer för de vitaminer och mineralämnen som får anges i näringsdeklarationen för noggrannare beräkning av innehållet av sådana vitaminer och mineralämnen i livsmedel.
- Artikel 36.4: När frivillig livsmedelsinformation ges av livsmedelsföretagare på ett avvikande sätt som kan vilseleda eller förvilla konsumenten får kommissionen anta föreskrifter om ytterligare fall av frivillig livsmedelsinformation utöver dem som redan avses i artikel 36.3, för att säkerställa att konsumenterna informeras på lämpligt sätt.
- Artikel 46: Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.2 och artikel 21.2 i fråga om ändringar av bilagorna III och II får kommissionen ändra bilagorna för att ta hänsyn till tekniska framsteg, vetenskaplig utveckling, konsumenternas hälsa eller konsumenternas informationsbehov.

2. Rättslig grund

I enlighet med artikel 51.2 i förordningen om livsmedelsinformation gavs kommissionen befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 9.3, 10.2, 12.3, 13.4, 18.5, 19.2, 21.2, 23.2, 30.6, 31.2, 36.4 och 46 för en period av fem år från och med den 12 december 2011. Kommissionen skulle utarbeta en rapport om delegeringen av befogenheterna enligt förordningen om livsmedelsinformation senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet förlängs genom tyst medgivande med perioder på fem år, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

Kommissionen antog den 11 mars 2016[2] en första rapport om utövandet av delegeringen av befogenheter enligt förordningen om livsmedelsinformation. I denna rapport beskrevs den verksamhet som bedrevs under perioden.

[2] Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om kommissionens utövande av de delegerade befogenheter den ges enligt förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna. COM(2016) 138 final.

3. Utövande av delegeringen

Under perioden från och med den 11 mars 2016 till och med i dag har kommissionen inte identifierat något behov av att utnyttja någon av de delegerade befogenheter som tilldelats genom förordningen om livsmedelsinformation. Alla delegerade befogenheter förblir giltiga, men beslutet att inte utnyttja dem har varit resultatet av en regelbunden och sund bedömning av de aspekter som omfattas av delegeringen av befogenheter under den aktuella perioden, på grundval av återkoppling från nationella myndigheter, konsumenter och berörda parter och mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av förordningen om livsmedelsinformation.

Särskilt i artiklarna 13.1–13.3 i förordningen om livsmedelsinformation fastställs kraven för presentationen av de obligatoriska uppgifterna så att de är lätt att se, tydligt läsbara och, när så är lämpligt, outplånliga. För att säkerställa läsbarheten fastställs i artiklarna 13.2 och 13.3 och i bilaga IV till förordningen krav på minsta teckenstorlek med beaktande av materialets yta. ”Läsbarheten” enligt definitionen i artikel 2.2 m i förordningen om livsmedelsinformation avser också andra aspekter av presentationen, t.ex. teckenavstånd, radavstånd, strecktjocklek, teckenfärg, typsnitt, förhållandet mellan bokstävernas bredd och höjd och kontrasten mellan trycket och bakgrunden. I detta sammanhang ger artikel 13.4 i förordningen kommissionen i uppdrag att fastställa ytterligare regler för läsbarheten av de obligatoriska uppgifterna för att uppnå förordningens mål. Genomförandet av artiklarna 13.1–13.3 i förordningen om livsmedelsinformation har hittills inte gett några belägg för att de befintliga bestämmelserna inte skulle vara tillräckliga för att garantera att de obligatoriska uppgifterna är klart läsbara. Med hänsyn till det övergripande syftet att uppnå rätt balans mellan konsumentskydd och flexibilitet för att livsmedelsföretagarna ska kunna agera på ett smidigt sätt har kommissionen inte funnit det lämpligt att under den aktuella perioden genomföra befogenheten att införa ytterligare krav på de obligatoriska uppgifternas läsbarhet.

I enlighet med artikel 21.2 i förordningen om livsmedelsinformation måste kommissionen dessutom systematiskt se över förteckningen över ämnen eller produkter som orsakar allergi eller intolerans i bilaga II. Mot bakgrund av denna permanenta bedömning uppdaterar kommissionen vid behov förteckningen för att säkerställa bättre information till konsumenterna och för att ta hänsyn till de senaste vetenskapliga och tekniska framstegen. I enlighet med den bestämmelsen har kommissionen under den aktuella perioden noga övervakat situationen när det gäller ämnen eller produkter som kan orsaka allergi eller intolerans och har inte samlat in några bevis som tyder på att det finns ett behov av att vidta ytterligare åtgärder för att ändra bilaga II till förordningen om livsmedelsinformation.

I enlighet med kommissionens rapport av den 11 mars 2016 om utövandet av den delegering som tilldelats kommissionen upphävdes artikel 18.5 i förordningen om livsmedelsinformation den 1 januari 2018.

4. Slutsats

Sedan den 11 mars 2016 har kommissionen inte utövat sina delegerade befogenheter enligt förordning (EU) nr 1169/2011. Kommissionen uppmanar Europaparlamentet och rådet att ta del av denna rapport.